

ZPRAVODAJ

MĚSTYSE SLABCE

4/2016

12. 9. 2016, 35. ročník

Slabce ■ Modřejovice ■ Rousínov ■ Svinařov ■ Skupá ■ Kostelík ■ Nová Ves ■ Malé Slabce

Dovednostní soutěž pro mladé hasiče letos přilákala do Slabce přes 130 dětí.

Soutěž hasičské drobotiny

Tradičního „soptíkovského“ zápolení na hřišti ve Slabcích se zúčastnilo dvanáct sborů.

■ **Jana Strouhalová**
SDH Slabce

Slabce - V sobotu 3. září se na fotbalovém hřišti ve Slabcích konal další ročník netradiční hasičské Soutěže dráčka Soptíka. Na hřiště se sjelo 135 dětí z 12 sborů z blízkého i vzdálenějšího okolí. Malé zastoupení měl i pořádající SDH Slabce, který se svými dětmi přišly podpořit i maminky.

Děti soutěžily tradičně ve třech disciplínách. První byl dvojboj, kde překonávaly příčné břevno a přenesly hasičí přístroj nebo hadici v kotouči na podložku. Druhou disciplínou byl přesun po laně a jako poslední disciplína byl hod šipkami na terč, pro nejmenší účastníky byl postaven panák s tenisovými míčky.

V kategorii přípravek - děti od 3 do 6 let se na 1. místě umístila Šrámková Lucinka z Kolečovic, na 2. místě Baltiar Jiří z Čisté a na 3. místě Loskotová Eliška z Krušovic. V kategorii mladší dívky se na 1. místě umístila Součková Míša ze Skryjí, na 2. místě Batalová Andrea,

také ze Skryjí, a na 3. místě Tomaníková Míša z Chrástán. V kategorii mladší chlapci se na 1. místě umístil Procházka Filip z Lán, na 2. místě Černý Matyáš z Kounova a na 3. místě Sedláček Petr z Hýskova. V kategorii starší dívky se na 1. místě umístila Jedličková Marie, na 2. místě Jankovičová Nikol, obě dívky ze Skryjí, a na 3. místě Novotná Barbora z Krušovic. V kategorii starší dívky se na 1. místě umístil Schuh Filip z Čisté, na 2. místě Kvítel Jan ze Skryjí a na 3. místě Mikušík Matouš, také ze Skryjí.

Celá akce se konala za finanční podpory Středočeského kraje, městyse Slabce a místních podnikatelů, kteří tuto akci podporují již několik let. V neposlední řadě patří veliké díky slabecským sportovcům, kteří nám poskytují zázemí a mladým členům SDH Rynholce, kteří pomáhají nejen s přípravou, ale také s průběhem celé akce. Bez těchto dobrovolníků bychom soutěž v dnešní době nemohli pořádat.

Všem těmto dobrovolníkům patří velké díky.

Začal nový školní rok

Slabce - Prvního září. Pro někoho velmi významný den, plný očekávání, těšení na první den ve škole a možná i něco málo obav, jak to vše dopadne, pro někoho rutina, možná trochu nuda a trocha zklamání z končících prázdnin.

I tak lze charakterizovat první školní den v novém školním roce na naší škole ve Slabcích z pohledu těch nejmladších a nejstarších žáků.

Naši základní školu bude v letošním roce navštěvovat 78 žáků prvního a druhého stupně školy. Velkou pozornost jistě upoutají nové tváře v prvním ročníku, kde vítáme 11 žáků. Do mateřské školy nastupuje 17 dětí. Zde se stále ještě nabízí možnost volných míst k umístění dětí.

Dokončení na str. 2

Skupá opět ožila: Rozloučení s létem

Skupá - Je sobota desátého září, osmnáct hodin. Krásné počasí, podvečer a příjemná večerní teplota - okolnosti, které napovídaly, aby se ve Skupé zrodil nápad uspořádat "Rozloučení s létem". Opět se spojila báječná dvojice rodin pražských chalupářů Květy a Jirky Hráchových a domácích obyvatel Jiřinky a Vlady Vostatkových. Vymysleli něco, co Skupá nepamatuje. Opakují se z minula, ale vím co znamená něco pro lidi udělat. Proto obdivuji něco začít, udělat, pokračovat a zaujmout. Začalo to tradičním "pálením čarodějnic". Tehdy se na hrázi rybníka sešlo několik desítek spoluobčanů (domáci, chalupáři a také hosté). Masky, vatra, opékání buřtíka, dobrá nálada. V tomto duchu se odvíjel i tento večer. Málokdo by si představil, že se na břehu rybníka znovu sejde tolik lidiček. Byla připravena hranice i posezení. Byl přichystán i báječný "stůl hojnosti".

Dokončení na str. 4

Začal nový školní rok

Dokončení ze str. 1 Na přívál strážníků je připravena naše školní jídelna, která stejně jako v letech minulých očekává úplně naplnění své kapacity, jak ze strany školky a školy, tak i ostatních strážníků. Důležitou informací se jeví zachování cen vydávaných jídel ve stejné výši jako na konci předchozího školního roku.

Vzhledem k častým dotazům ze strany rodičovské veřejnosti si dovolím touto cestou předložit organizaci aktuálního školního roku.

Organizace školního roku 2016/2017 v základních školách, středních školách, základních umělec. školách a konzervatořích

Období školního vyučování ve školním roce 2016/2017 začne ve všech základních školách, středních školách, základních uměleckých školách a konzervatořích ve čtvrtek 1. září 2016. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno v úterý 31. ledna 2017. Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno v pátek 30. června 2017.

Podzimní prázdniny připadnou na středu 26. října a čtvrtek 27. října 2016.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v pátek 23. prosince 2016 a skončí v pondělí 2. ledna 2017. Vyučování začne v úterý 3. ledna 2017.

Jednodenní **pololetní prázdniny** připadnou na pátek 3. února 2017.

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou podle sídla školy stanoveny takto: Rakovník - 13. 2. - 19. 2. 2017.

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 13. a pátek 14. dubna 2017.

Hlavní prázdniny potvrzují od soboty 1. července do pátku 1. září 2017.

Období školního vyučování ve školním roce 2017/2018 začne v pondělí 4. září 2017.

Závěrem chci popřát všem dětem, žákům a pracovníkům naší školy co nejvíce úspěchů v novém školním roce, pevné nervy a zdraví a co nejvíce spokojenosti z dobře vykonané práce.

Mgr. Jan Hůla, ředitel školy

FOTBAL - OKRESNÍ PŘEBOR - III. TŘÍDA ROZPIS UTKÁNÍ PODZIMNÍ ČÁSTI SOUTĚŽE

1. kolo, ne 28. 8., **TJ SLABCE** - Sp. Řevničov **5:3**
2. kolo, ne 4. 9., **TJ SLABCE** - Sokol Srbeč **4:0**
3. kolo, ne 11. 9., Sj. Chrástany - **TJ SLABCE 0:2**
4. kolo, ne 18. 9., **TJ SLABCE** - B. Lubná, od 17 h
5. kolo, ne 25. 9., So. Branov - **TJ SLABCE**, od 13:30 h
6. kolo, ne 2. 10., **TJ SLABCE** - B. Rynholec, od 16:30 h
7. kolo, ne 9. 10., So. Sýkořice - **TJ SLABCE**, od 16 h
8. kolo, ne 16. 10., **TJ SLABCE** - So. Pustověty, od 16 h
9. kolo, ne 23. 10., TJ Čistá - **TJ SLABCE**, od 15 h
10. kolo, ne 30. 10., **TJ SLABCE** - SK Pavlíkov, od 14.30 h
11. kolo, ne 6. 11., TJ Roztoky A - **TJ SLABCE**, od 14 h

Občanské sdružení Rousínov, z. s.

■ Ludmila Fafílková

Rousínov - „Afrika - má láska“ byl název besedy s cestovatelem Petrem Hejtmánkem, která se uskutečnila ve Stodole v sobotu 16. července. Beseda byla doplněna promítáním fotek a videí z Hejtmánkova archivu. Návštěvníci obdivovali i výstavu jeho překrásných velikých fotek, které byly prodejné. Opravdu velmi těžko se vybíralo, kterou zakoupit, zasloužily by si to všechny.

Každý rok je ústřední akcí našeho spolku sympozium ROUS, protože je nejnáročnější na přípravu, organizaci i finanční pokrytí. Letošní, již 18. ROUS byl podle nás jedním z nejlepších, i když počasí bylo proti nám, skoro každé odpoledne totiž pršelo. Přesto se šlo snad nejvíce návštěvníků za celá léta našich sympozií, a to jak na odpolední kurzy, tak na večerní programy. Zlatým hřebem bylo bezesporu páteční představení rousínovských umělců (R. U. M.), kteří pod vedením režisérky Marty Konvalinkové nastudovali již druhou pohádku, tentokrát Chytrou horáky. Svůj galavečer obohatili slosovatelnými vstupenkami, tablem fotek umělců a velmi vtipným

programem. Autorem je Radek Loukota. Stodola byla diváky narvaná k prasknutí, všichni se skvěle bavili. Už se moc těšíme na příští rok, Marta určitě zase něco senzačního vymyslí.

Velký dík patří všem, kteří se na zdanu ROUSu 18 podíleli, tedy lektorům, účinkujícím umělcům, všem tvořícím i všem ostatním návštěvníkům, organizátorům, pomocníkům a samozřejmě sponzorům - Tradičnímu pivovaru v Rakovníku, městysi Slabce a Pinií Lubná, s. r. o.

Před koncem léta pořádal náš spolek ještě jednu každoroční akci, a to připomínku mariánské poutě 10. 9. s koncertem kapely Z davu, která tradičně uzavírá sezónu ve Stodole.

Od soboty 10. 9. je možno u Fafílků vyzvednout hotovou keramiku z letošního ROUSu.

Do konce roku 2016 nás čeká už jen společné vinutí adventních věnců a rozsvícení vánočního smrku v sobotu 26. 11. a těsně před Vánoce koncert v rousínovském kostele.

**Informace o aktivitách OSR, z. s.
najdete na rousinovurakovnika.cz
nebo na facebooku.**

O škole a dětech

■ Alena Zázvorková

Poslední den prázdnin. Jak děti nezávidí otázku: Jak se těšíš do školy? 99 ze sta řekne, že ne. Snad jen děti prožívající lenost nebo totální nudu mohou ve škole vidět změnu. Ale jsou i jedinci, kteří se těší. Na učení trošku, na kamarády hodně. Na zastávce u nás jsem zažila, jak kluk objal paní učitelku, když jí uviděl vystupovat z autobusu, bylo to dojemné, správné. Kdo má ale program po celé prázdniny v akcích, hrách, cestování, prožitcích s kamarády, rodiči, se zvířaty, si přeje ještě kousíček volna. Nic naplat, škola volá a vždy tomu tak bylo, je a bude. Vzpomínám si na svá léta dětství, kdy jsme přijížděli 30. srpna z chaty nebo já, když jsem neměla bratra, tak z posledního turnusu tábora. To jsem šla rovnou z vany do školy. Bývalo krásné září, rána studená, zalitá sluncem a dny s teplem, až se tetelil vzduch. Byli jsme opálení jak cikánata, ostríhaní, vymydlení. My holky jsme měly květované letní šaty s kulatým límečkem, v pase sukně do gumy, rukávek. A bílé podkolenky, sandálky. Takové ty plátěné. Myslím, že ještě na syna, když byl malý, se vyráběly. Nebo jarmilky, cvičky. Nic jiného snad nebylo. Taška

nošená od 1. třídy. Pak asi něco jako kabelka přes rameno. To už si nepamatuji. Svačina byl namazaný chleba, pilo se z kohoutku. Nějaké mlsky, na to nebylo. Generace před námi se měly ještě hůř. A ty dnešní se mají vlastně báječně. V tom hmotném slova smyslu. Někdy mi připadne, že citová stránka vážně, dítě je přes den uklizené. A ještě se na školu mnohdy nadává. Asi někdy taky právem, zase na druhou stranu, ať si to jde každý zkusit. A dnes, kdy požadavky dětí a rodičů jsou vysoké, sebevědomí je nejvyšší až do nebe, tak to je oříšek. Jdu se podívat na naše prvňáčky, v červnu jsem měla v obřadní síni jako předškoláky na rozloučení s MŠ. Kuřátka s mámou, tátou, prarodiči za zády. Ta nejistota co bude a ta jistota rodiny. A 1. září to je stejné, před lavicemi paní učitelka, holátka v lavicích a rodina vzadu sleduje dojatě, jak to uběhlo. Máme štěstí, že v naší obci je škola, dobrý kolektiv učitelů, prostředí školy se snaží zřízovatel městys Slabce vylepšovat co nejvíce. Spolupráce je dobrá. Děti jsou hodné, i když někdy rádají jako čerti. Známa věc. Vše se musí řešit zavčas, odměna i trest. Učitelům přeji hodně síly na výchovu a výuku dětí. Ať slouží zdraví jim i dětem. A ať my všichni máme prostor a klid pro život. Všichni víme. Babí léto je tady, barvy budou hýřit, ať to vnímáme a jsme trochu spokojeni.

Zdeněk Kos je v muzikantském a pingpongovém nebi

■ Jiří Kratochvíl mladší

V pátek 29. července se zcela zaplnila rakovnická obřadní síň účastníky pohřbu slabeckého rodáka Zdeňka Kose, který zemřel 23. července ve věku 80ti let. Přišli se s ním rozloučit jeho generační muzikanští kamarádi, kteří mu zahráli na jeho cestě do muzikantského nebe. Na cestě do pinpongového nebe mu smutně asistovali jeho slabečtí spoluhráči Jiří Kratochvíl, Filip Celba a Jaromír Jílek. Ze slabecké části městyse mu přišli vzdát poctu manželé Novákovi a Jaroslav Hamouz.

Zdeněk Kos se narodil 28. října 1935 ve Slabcích v rolnické usedlosti č. 21. Po vychození slabecké základní školy se v TOS Rakovník vyučil strojním zámečnickem a následně získal středoškolské vzdělání. Po svatbě s Jiřinou Zuskovou ze Svinařova se usadil v Rakovníku, kde čtyřicet let pracoval v TOS Rakovník. Převážně v obchodním oddělení. O rodný grunt ve Slabcích přišel, ale přesto zde zůstal. Jeho domovem se stal slabecký kulturní dům.

Zdeněk zdědil muzikantské řemeslo po otci Václavovi a dědovi Josefovi. Byl dlouhé roky členem výborného tanečního orchestru Popular OB Slabce. Hrál na klarinet, ale zejména na alt saxofon. V druhé polovině šedesátých let, kdy jsem Zdeňka v „kulturáku“ poznal, hrála slabecká kapela pod vedením bratrů Leitnerů z Rousínova. Po jejich předčasném úmrtí se Zdeněk stal kapelníkem Popularu a šéfa zastával až do svého odchodu do rakovnického Merkuru. Později hrál v menších muzikantských partách téměř až do konce života, kdy mu hraní znemožnila artróza kloubů. V důchodu učil deset let hře na klarinet a saxofon na hudební škole v Rakovníku. Odehrál stovky a stovky tanečních zábav, svateb, pohřbů a jiných her u příležitosti různých společenských událostí.

Zdeněk byl nejen výborným muzikantem, ale také velkým sportovním fanouškem a vášnivým hráčem stolního tenisu. Zajímal se celý život o veškeré sportovní dění doma i ve světě. V roce 2006 dokonce navštívil zimní Olympijské hry v Turíně, aby osobně povzbudil olympijskou vítězku Kateřinu Neumannovou. V roce 1970 jsem ve Slabcích založil spolu s Josefem Čekalem, jeho bratrem Václavem a Přemyslem Pelcem oddíl stolního tenisu, který jsme přihlásili do I. třídy okresního přeboru. O rok později se k nám přidal ve svých 36 letech Zdeněk. Na sále v Kulturáku během dvaceti let odehrál stovky zápasů a byl spolu s Přemyslem Pelcem duší slabeckého oddílu stolního tenisu.

Zdeněk byl velice pracovitý člověk s obrovskou vitalitou a humorem. Je to s podivem, neboť po porodu vážil jen 1,57 kg. Soutěžní zápasy ve stolním tenisu v první polovině sedmdesátých let jsme hráli zpravidla v neděli dopoledne. Vyjížděl jsem z Prahy prvním ranním vlakem a na dveře Zdeňkova bytu jsem zvonil kolem osmé hodiny. Přišli mi otevřít buď jeho malý synek Zdeněk nebo dcerka Martina. Po chvíli se objevil sice rozespálý, ale prozpěvující si Zdeněk. Neodolatelně zamrkal a zpravidla mi sdělil: „Pozdě v noci jsem přišel ze hry. Probudil jsem manželku, abych ji potom vášnivě uspal. Právě si připravuji snídani. Počkej před domem u auta. Za deset minut vyjíždíme.“ A tak se také stalo. Zdeněk zasunul klíčky do startéru a vždy pravil: „Znáš tenhle?“ A začal vyprávět jeden vtip za druhým až do místa našeho utkání. Nemusel jsem mu nikdy říkat čísla fóru, pod kterými si je vedl v notýsku. Pro svoji veselou a optimistickou povahu byl mým nejbližším slabeckým spoluhráčem.

Zdeňkovi do jeho muzikantského a pingpongového nebe posílám pozdrav. Čest tvé památce Zdeňku!

Vzpomínka na T. G. M. a jeho rodinu

■ Jiří Kratochvíl starší

Text z pozůstalosti, psáno 1999

Kdo z nás, dříve narozených, chodil do školy v době první republiky, určitě si pamatuje, že se na všech školách pravidelně připomínala dvě výročí: 7. března 1850 – den narození prvního československého presidenta Tomáše Garrigue Masaryka a 28. října 1918 – den vzniku Československé republiky.

V březnu roku 1930 se oslavovaly s mimořádnou okázalostí 80. narozeniny presidenta Osvoboditele. Vzpomínám si, že jsem musel narychlo zaskočit za onemocnělou spolužačku, která měla na školní besídce přednést oslavnou báseň. Bylo mi 9 let, báseň byla dlouhá a já se ji chtěl dobře naučit nazpaměť. Čím více jsem se ji učil, tím to bylo horší a horší. Nakonec to dobře dopadlo a přednesl jsem ji celou. Na konci školního roku se naše třída vydala na prohlídku hradu Křivoklát a odtud do nedalekých Lán – letního sídla presidenta republiky. Po příjezdu do Lán jsme navštívili lánský hřbitov, kde byla před sedmi roky pochována Charlotta Masaryková - presidentova manželka. Odpoledne jsme si stihli prohlédnout zámecký park a přišel mezi nás sám pan prezident.

Po vychození obecné a trojtřídní měšťanské školy ve Slabcích jsem čtvrtou třídu absolvoval na Wilsonově škole v Praze – Žižkově, kde jsem bydlel u mého bratra Václava. Také na této škole jsme 7. března 1937 oslavovali 87. narozeniny pana presidenta. Místo básničky mi pan učitel Josef Grimm dal za úkol připravit a přednést projev na téma Život a dílo presidenta Osvoboditele. Bohužel, v září tohoto roku pan prezident Masaryk zemřel. V první smuteční den odpoledne jsme se s bratrem připojili na Malé Straně k nepřehlédnému truchlicímu davu a teprve druhý den ráno jsme prošli Matyášovou bránou, abychom mohli spatřit pana presidenta ležícího v rakvi a rozloučit se s ním.

Na lánském hřbitově se s panem presidentem rozloučil žižkovský kazatel a jeho celoživotní přítel František Urbánek, s nímž jsem se na Žižkově důvěrně poznal. František Urbánek se seznámil s T. G. M. již před rokem 1890. Stal se duchovním rádcem jeho rodiny. Vyučoval jeho děti náboženství, oddal jeho dceru Olgu s Dr. Revilliodem, v roce 1915 pohřbil jeho syna Herberta a v roce 1923 se v Lánech rozloučil s jeho manželkou Charlottou. Když v roce 1937 František Urbánek ukončil smuteční obřad, Jan Masaryk se k němu obrátil se slovy: „Pane kazateli, pohřbil jste bratra, matku a otce. Musíte se dožít toho, abyste pohřbil i mě“. Vedle stojící sestra Alice celá udivená řekla Janovi: „Jene, co to říkáš?“ (Panu kazateli bylo v tu dobu již 71 let).

Přání Jana Masaryka bylo vyslyšeno. Dne 10. března 1948 byl tehdejší ministr zahraničních věcí Jan Masaryk zavražděn shobením z okna koupelny jeho bytu v Černínském paláci. V den smutku 13. března jsme se snažili s manželkou na Národní třídě prodat vpřed, abychom viděli smuteční průvod provázející rakev. Nepodařilo se, neboť dav lidí byl neprostupný. Manželka však tlak davu nevydržela a omdlela.

Dokončení na str. 4

Vzpomínka na T. G. M.

Dokončení ze str. 3 Dostaly se k ní přivolané sestry Červeného kříže a odnesly ji do první řady. A tak jsem spolu s ní viděl zblízka procházející smuteční průvod a mohl se rozloučit i s Janem Masarykem. Ještě toho dne dvaosmdesátiletý kazatel František Urbánek na lánském hřbitově splnil Janovo přání.

V roce 1940 jsem chodil v Praze na střední školu. Můj bratr tehdy dostal od zaměstnavatele Otto Poláka větší množství politické literatury, neboť jako Žid musel odejít do Terezína a odtud do Osvětimi. Mezi knihami byly také spisy T. G. M. Když v roce 1942 po atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha bylo v Protektorátu Čechy a Morava vyhlášeno stanné právo, má matka stěžejní dílo T. G. M. Světová revoluce odnesla a zakopala do meze našeho pole ve Slabcích. Nepoškozenou knihu mi vrátila až po osvobození Československa v květnu 1945. Tehdy jsem netušil, že za 3 roky bude Jan Masaryk zavražděn. T. G. Masaryka, zakladatele československého státu a jeho prvního presidenta komunisté prohlásí za válečného štváče, sluhu Wall Streetu a odpovědného za masakr nevinných dělníků. Jeho příznivci budou zavírat do kriminálů a koncentračních táborů a dokonce popravovat. Byl jsem mezi nimi. Na cele byl mým společníkem například Josef Šesták – sluha pana presidenta.

Před rokem 1900 profesor Masaryk napsal: „Černoši v Africe by se nám museli vysmát, kdybychom chtěli mít samostatný český stát. Podívejme se na mapu. Kolem dokola nás je německé moře a ještě uvnitř naší země jsou německé ostrovy. Kdybychom takový stát vytvořili, jak dlouho by se udržel?“ Takhle uvažoval profesor Masaryk, a proto byl pro zachování Rakouska-Uherska za předpokladu, že se monarchie zmodernizuje. To se nestalo a dokonce vypukla I. světová válka. Profesor Masaryk proto opustil své přesvědčení a dal se do boje za vznik samostatného českého státu. V roce 1918 se stal prezidentem Československé republiky. A jak dlouho tento slepenec z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi vydržel? Pouhých dvacet let.

V knize Hovory s Janem Masarykem vyšla z jeho úst na adresu praotce Čecha nelichotivá slova: „Praotec Čech byl velký vůl“. Podle Jana měl naše předky zavést dále na západ, abychom neobývali prostor mezi Německem a Ruskem. Můj názor je jiný. Prozřetelnost chtěla, abychom žili na českomoravském území. Je to naše zaslíbená země, kde žijeme již tisíc pět set let. Před rokem 1910 profesor Masaryk přednášel v Praze na Žofíně na téma Student a politika. Na této přednášce mimo jiné pronesl: „Každý malý stát je jako kopací míč na hřišti. Velmoci si jej podávají z nohy na nohu“. Jaké by tedy mělo být směřování České republiky? Také po zkušenostech z dvacátého století, kdy jsme byli krátce okupováni nacistickým Německem a dlouhodobě bolševickým Ruskem, by mělo být každému Čechu naprosto jasné, že bezpečnost, svoboda a prosperita našeho malého národa je ve společenství států velké Evropy.

Společenská rubrika

Životní výročí v září 2016 slaví

1. září	Vlasta Hubková , Modřejovice 7	70 let
8. září	Jan Hůlka , Slabce 104	75 let
9. září	Marie Schořová , Slabce 58	70 let
13. září	Jaroslav Novák , Slabce 78	55 let
26. září	Jiří Urban , Rousínov 84	50 let
29. září	Jiří Čermák , Slabce 65	65 let
29. září	Miroslav Razím , Slabce 132	55 let

Životní výročí v říjnu 2016 slaví

7. října	Helena Benešová , Skupá 33	65 let
19. října	Jiří Kounovský , Rousínov 25	50 let
24. října	Miluška Benešová , Slabce 64	87 let
31. října	Josef Holý , Slabce 114	65 let

Jubilantům blahopřejeme!

Pokud někdo z příštích jubilantů (listopad, prosinec 2016) nechce být zveřejněn ve zpravodaji, necht' to oznámi na ÚM Slabce do konce října.

Narození:

28. června	Kateřina Kleknerová , Slabce 133
23. července	Ema Strouhalová , Slabce 136

Svatby

2. 7., Slabce, obřadní síň	Pavel Trousil a Jaroslava Kažimírová , oba Hředle
30. 7., Slabce, park	Tomáš Kůstka a Barbora Spalová , oba Plzeň
30. 7., Šlovice, rekr. středisko	Jan Karkoš a Eva Petrová , oba Praha
6. 8., Šlovice, Čechův mlýn	Jiří Beneš , Rakovník, a Lenka Hůlová , Senomaty
13. 8., Týřovice, u Berounky	Jaroslav Fojtík a Dagmar Majerová , oba Rakovník

Skupá opět ožila

Dokončení ze str. 1 Obyvatelé Skupé včetně chalupářů připravili dobroty, které přinesli (koláčky, řezy, škvarkové placky, víno atd.) Místní zemědělec Ing. Stanislav Beneš věnoval soudek pivečka. Stůl se prohýbal dobrotami. Lidé se na hrázi rybníka sešlo přes padesát. Za pípu se postavil místní kamarád Láda Janoušek. Krásné je na tom to, že se lidé, kteří se mezi sebou moc neznají, se spolu seznamují a v přátelském duchu si povídají a sdělují si poznatky a zážitky z historie a současnosti. Atmosféra je vynikající a je neuvěřitelné, že

i v dnešní době se lidé dokáží sejít a prožít příjemné zážitky. Právě u nás ve Skupé.

Domnívám se, a jsem si jistý z ohlasů zúčastněných, že tento začátek by měl pokračovat. Již vznikl nápad uspořádat setkání i v zimním období. Věřím, že i městys Slabce tyto aktivity dle svých možností rovněž podpoří a tato iniciativa dlouho vydrží.

Všem organizátorům patří velké poděkování. Víím, není to snadné, ale pokud je chuť a odvaha, tak věřím, že, jak se říká, co nevidět se sejdem. Díky Vám, přátelé.

Vladimír Škrlant,
pořadatel Dobře utajené country